

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. rugsėjo 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Konkurencija – SESV 102 straipsnis –
Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi – Sąvoka „nesąžininga kaina“ – Autorių teisių kolektyvinio
administravimo organizacijos renkami autoriniai atlyginimai – Palyginimas su kituose valstybėse narėse
taikomais tarifais – Referencinių valstybių pasirinkimas – Kainų vertinimo kriterijai –
Baudos apskaičiavimas“

Byloje C-177/16

dėl *Augstākā tiesa, Administratīvo lietu departaments* (Aukščiausiasis Teismas, Administracinių bylų
skyrius, Latvija) 2016 m. kovo 22 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. kovo 29 d.,
pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra / Latvijas Autoru apvienība

prieš

Konkurencės padome

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Prechal (pranešėja), A. Rosas, C. Toader ir
E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorė X. Lopez Bancalari, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. vasario 8 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra / Latvijas Autoru apvienība*, atstovaujamos
advokatų U. Zeltiņš, S. Novicka ir D. Silava-Tomsone,
- Latvijos vyriausybės, atstovaujamos J. Treijs-Gigulis ir I. Kalniņš, taip pat G. Bambāne, I. Kucina ir
D. Pelše,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos A. Lippstreu ir T. Henze,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. Sampol Pucurull,

* Proceso kalba: latvių.

– Nyderlandu valdības, atstovaujamos M. H. S. Gijzen ir M. K. Bulterman,
– Eiropas Komisijas, atstovaujamos C. Vollrath, taip pat I. Rubene ir F. Castilla Contreras,
susipažinęs su 2017 m. balandžio 6 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

1. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punkto išaiškinimo.
2. Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra / Latvijas Autoru apvienība* (Konsultacijų, susijusių su autorių teisėmis ir ryšiais, tarnyba / Latvijos autorių asociacija, Latvija, toliau – AKKA / LAA) ir *Konkurences padome* (Konkurencijos taryba, Latvija) ginčą dėl baudos, kurią pastaroji skyrė AKKA / LAA už piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3. 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 101 ir 102 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 t., 1 sk., p. 205) 3 straipsnyje „Sąryšis tarp [SESV 101 ir 102] straipsnių ir nacionalinių konkurencijos įstatymų“ nustatyta:

„<...> Valstybių narių konkurencijos institucijos ar nacionaliniai teismai, taikydami nacionalinius konkurencijos įstatymus bet kuriam [SESV 102] straipsniu draudžiamam piktnaudžiavimui, taiko ir [SESV 102] straipsnio nuostatas.“

4. Šio reglamento 5 straipsnio „Valstybių narių konkurencijos institucijų įgaliojimai“ pirmoje pastraipoje numatyta:

„Valstybių narių konkurencijos institucijos turi teisę atskirose bylose taikyti [SESV 101 ir 102]. Tuo tikslu, veikdamos savo iniciatyva ar skundo pagrindu, jos gali priimti tokius sprendimus:

<...>

- skirti vienkartinės, periodinės ar kitas nacionaliniuose įstatymuose numatytas nuobaudas.

<...>“

5. Minėto reglamento 23 straipsnio „Nuobaudos“ 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo:

pažeidžia [Sutarties 101 ar 102] straipsnio nuostatas <...>

<...>

Vienai ģmonei ar ģmonių asociacijai – pažeidimo dalyvei skiriama bauda negali viršyti 10 % jos bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais.

<...>

3. Nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.“

Latvijos teisė

- 6 2001 m. spalio 4 d. *Konkurences likums* (Konkurencijos įstatymas, *Latvijas Vēstnesis*, 2001, Nr. 151) 13 straipsnio taikymo sritis sutampa su SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punkto taikymo sritimi.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 7 Muzikos kūrinių autorių teisių kolektyvinio administravimo organizacija AKKA / LAA yra vienintelis subjektas, Latvijoje turintis įgaliojimus išduoti mokamas licencijas viešai atlikti muzikos kūrinius, kurių autorių teises jis administruoja. Ji renka autorinius atlyginimus, iš kurių mokamas atlygis Latvijos autorių teisių turėtojams, o pagal sutartis su užsienio administravimo organizacijomis ji renka autorinius atlyginimus, iš kurių mokamas atlygis autorių teisių turėtojams iš užsienio. Jos licencijas turi, be kita ko, parduotuvės ir paslaugų teikimo įstaigos, naudojančios autorių ir gretutinių teisių saugomus kūrinius.
- 8 2008 m. gruodžio 1 d. sprendimu Konkurencijos taryba skyrė AKKA / LAA baudą už piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, nes buvo taikomi per dideli tarifai. Tada AKKA / LAA nustatė naujus tarifus, taikytinus nuo 2011 m. 2012 m. gegužės 31 d. Konkurencijos taryba pradėjo tyrimo procedūrą dėl naujų tarifų.
- 9 Per šią procedūrą Konkurencijos taryba, pirma, palygino tarifus, kurie Latvijoje taikomi už muzikos kūrinių naudojimą parduotuvėse ir paslaugų teikimo įstaigose, su tarifais, taikomais Lietuvoje ir Estijoje, kaip kaimyninėse valstybėse narėse ir kaimyninėse rinkose. Konkurencijos taryba konstatavo, kad Latvijoje taikomi tarifai yra didesni už taikomus Estijoje ir daugeliu atveju – už taikomus Lietuvoje. Kadangi šiose trijose valstybėse narėse tarifai nustatomi atsižvelgiant į atitinkamos parduotuvės ar paslaugų teikimo įstaigos plotą, Konkurencijos taryba pažymėjo, kad, kiek tai susiję su plotu nuo 81 m² iki 201–300 m², Latvijoje taikomi tarifai yra nuo dviejų iki trijų kartų didesni už taikomus kitose dviejose baltų valstybėse.
- 10 Antra, remdamasi perkamosios galios pariteto (toliau – PPP) indeksu Konkurencijos taryba atliko palyginimą su autoriniais atlyginimais dvidešimtyje kitų valstybių narių ir šiuo klausimu konstatavo, kad Latvijoje mokami tarifai 50–100 % viršijo vidutinius tarifus, taikomus tose valstybėse narėse. Konkrečiau kalbant, kiek tai susiję su parduotuvėmis ir paslaugų teikimo įstaigomis, kurių plotas nuo 85,5 m² iki maždaug 140 m², tik Rumunijoje taikomi tarifai buvo didesni.
- 11 Nusprendusi, kad Latvijos autoriniai atlyginimai segmentuose, kur jie buvo daug didesni nei Estijoje ir Lietuvoje, buvo nesąžiningi, Konkurencijos taryba, remdamasi Konkurencijos įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 4 punktu ir SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punktu, 2013 m. balandžio 2 d. sprendimu skyrė AKKA / LAA 45 645,83 Latvijos latų (LVL) baudą už piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi (toliau – ginčijamas sprendimas). Konkurencijos taryba šios baudos dydį apskaičiavo remdamasi AKKA / LAA apyvarta ir šiuo aspektu manė, kad autorių teisių turėtojų gauti autoriniai atlyginimai yra neatsiejama šios organizacijos apyvartos dalis, į kurią reikia atsižvelgti.

- 12 AKKA / LAA kreipėsi į *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas, Latvija) su ieškiniu, kuriame praėė panaikinti ginėijamą sprendimą, šį ieėkinį iš esmės grėsdama keturiais argumentais. Pirma, lygindama Latvijoje taikomus tarifus Konkurencijos taryba iš esmės apsiribojo tarifais, taikomais kaimyninėse valstybėse narėse, t. y. Estijoje ir Lietuvoje, nors atsiėžvelgiant į bendrąjį vidaus produktą ir kainų lygį Latvijos situaciją taip pat galima lyginti su Bulgarijos, Rumunijos, Lenkijos ir Vengrijos situacija. Antra, Konkurencijos taryba aiėškiai nenurodė metodo, pagal kurį buvo apskaiėčiuoti referenciniai tarifai. Treėia, Konkurencijos taryba klaidingai manė, kad AKKA / LAA turi pateisinti savo tarifų dydį. Ketvirta, apskaiėčiuodama AKKA / LAA baudą Konkurencijos taryba neturėjo atsiėžvelgti į gautas sumas, skirtas išmokėti autoriams, nes šios sumos nėra šios organizacijos turto dalis.
- 13 2015 m. vasario 9 d. sprendimu *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas) iš dalies panaikino ginėijamą sprendimą. Šis teismas manė, kad Konkurencijos taryba teisėtai konstatavo, jog AKKA / LAA piktnaudėžiavo dominuojanėia padėtimi. Be to, jis laikėsi nuomonės, kad to paties tipo paslaugų Latvijoje, Estijoje ir Lietuvoje tarifų palyginimas yra pateisinamas ir kad AKKA / LAA nepaaiėškino aplinkybės, kad Latvijoje taikomi tarifai buvo daug didesni uėž taikomus Estijoje ir Lietuvoje. Vis dėlto nusprendęs, kad apskaiėčiuodama baudą Konkurencijos taryba netinkamai atsiėžvelgė į gautas sumas, skirtas atlyginti autoriams, tas teismas nurodė Konkurencijos tarybai per du mėnesius nuo jo sprendimo paskelbimo perskaėčiuoti baudos dydį.
- 14 AKKA / LAA dėl šio sprendimo, kuris nevisiėškai buvo priimtas jos naudai, pateikė kasacinį skundą praėymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Konkurencijos taryba savo ruoėžu taip pat apskundė tą sprendimą, nes juo *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas) panaikino ginėijamo sprendimo nuostatas, susijusias su skirta bauda.
- 15 Anot AKKA / LAA, *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas) nenurodė objektyvių ir galimų patikrinti kriterijų, pateisinanėių tai, kad Latvijoje taikomus tarifus galima palyginti su taikomais Estijoje ir Lietuvoje. Taigi tas teismas rėmėsi ne ekonominiais kriterijais, o kriterijais, susijusiais su šių valstybių bendra teritorija, istorija ir kultūra.
- 16 Ši organizacija ginėija, be kita ko, tai, kad kitų baltų valstybių geografinis artumas gali bŭti lemiamas kriterijus.
- 17 Konkurencijos taryba savo ruoėžu teigia, kad paskirta bauda atitinka galiojanėius nacionalinės teisės aktus. Visų pirma ji pabrėėžia, kad pagal konkurencijos teisę apyvarta – tai visų iš ekonominės veiklos gautų pajamų bendra suma, kuri šiuo atveju apima AKKA / LAA gautas sumas, skirtas sumokėti autoriams.
- 18 *Augstākā tiesa, Administratīvo lietu departaments* (Aukėėčiausiasis Teismas, Administracinių bylų skyrius, Latvija) siekia išsiaiėškinti, kaip turi bŭti aiėskinamas SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punktas. Pirma, jis klausia, ar AKKA / LAA veikla daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, todėl pagrindinei bylai taikoma ši nuostata. Antra, jam kyla abejonių dėl metodo, naudoto siekiant nustatyti, ar kainos nesąėžiningos. Treėia, jis turi abejonių dėl baudos apskaiėėiavimo, visų pirma dėl to, ar šiuo tikslu reikėjo atsiėžvelgti į atlygį, skirtą autorių teisių turėtojams.
- 19 Kiek tai susiję su pirmuoju punktu, praėymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, jog ginėijamame sprendime Konkurencijos taryba nurodė, kad AKKA / LAA taip pat gaudavo autorinius atlyginimus uėž kitų valstybių narių autorių muzikos kŭrinius ir kad todėl nesąėžiningos kainos galėjo atgrasyti Latvijoje naudoti kitų valstybių narių autorių kŭrinius.
- 20 Kiek tai susiję su antruoju punktu, kuriame kalbama apie metodą, pagal kurį nustatoma, ar kainos nesąėžiningos, jis mano, kad, pirma, jei valstybėje narėje taikomi tarifai atitinka daugumą tarifų, taikomų kitose valstybėse narėse, kaip ir byloje, kurioje priimtas 1989 m. liepos 13 d. Sprendimas

Lucazeau ir kt., (110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326), šī aplinkybē ir piktnaudziavīmo dominuojančia padētimi požymis. Antra, jis pažymi, kad liko neaiškumų dėl tarifų nustatymo aplinkybėmis, kurios skiriasi nuo tos bylos aplinkybių.

- 21 Nagrinėjamu atveju kyla klausimas, ar Latvijoje taikomų tarifų palyginimas su taikomais Estijoje ir Lietuvoje yra pakankamas. Toks nedidelės apimties palyginimas kartu gali būti žalingas, nes kaimyninių valstybių organizacijos gali sutarti nepastebimai padidinti savo tarifus. Jeigu toks palyginimo būdas yra neteisėtas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar taip pat reikia palyginti visose valstybėse narėse taikomus tarifus, pakoreguotus taikant PPP indeksą.
- 22 Toliau minėtas teismas klausia, kokios turi būti aplinkybės, kad tarifai būtų laikomi „gerokai didesniais“, kaip tai suprantama pagal 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Lucazeau ir kt.* (110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326) 25 punktą, ir kad atitinkama įmonė turėtų „pateisinti skirtumą nurodant objektyvius padėties atitinkamoje valstybėje narėje ir visose kitose valstybėse narėse vyraujančios padėties skirtumus“, kaip tai suprantama pagal tą patį punktą.
- 23 Kiek tai susiję su trečiuoju punktu, kuriame kalbama apie baudos dydžio apskaičiavimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad dėl tokios situacijos, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai autorių teisių administravimo organizacijai buvo skirta bauda, Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo. Todėl turi būti išaiškinta, ar reikia atsižvelgti į sumas, gautas kaip atlygis autorių teisių turėtojams.
- 24 Tokiomis aplinkybėmis *Augstākā tiesa, Administratīvo lietu departaments* (Aukščiausiasis Teismas, Administracinių bylų skyrius) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar SESV102 straipsnio [antros pastraipos] a punktas taikytinas byloje dėl nacionalinės autorių teisių kolektyvinio administravimo organizacijos nustatytų tarifų, jeigu ši organizacija renka ir autorinius atlyginimus už kitų šalių autorių kūrinius, o jos nustatyti tarifai gali atgrasyti nuo šių kūrinių naudojimo konkrečioje valstybėje narėje?
2. Ar nustatant SESV 102 straipsnio [antros pastraipos] a punkte vartojamos sąvokos „nesąžiningos kainos“ apibrėžtį autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo srityje yra tinkama ir ar užtenka atitinkamos rinkos kainas (tarifus) palyginti su kainomis (tarifais) gretimose rinkose, be to, kokiais atvejais tai turėtų būti daroma?
3. Ar nustatant SESV 102 straipsnio [antros pastraipos] a punkte vartojamos sąvokos „nesąžiningos kainos“ apibrėžtį autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo srityje yra tinkama ir ar užtenka naudoti bendruoju vidaus produktu paremtą perkamosios galios pariteto [PPP] indeksą?
4. Ar tarifai turi būti lyginami kiekviename atskirame segmente, ar siejant su tarifų vidurkiu?
5. Kada turi būti pripažįstama, kad siekiant nustatyti SESV 102 straipsnio [antros pastraipos] a punkte vartojamos sąvokos „nesąžiningos kainos“ apibrėžtį analizuojamų tarifų skirtumas yra didelis, todėl dominuojančią padėtį užimantis ūkio subjektas turi įrodyti, kad jo taikomi tarifai yra sąžiningi?
6. Kokios informacijos galima pagrįstai tikėtis iš ūkio subjekto, kad būtų įrodyta, jog autorių teisėmis saugomiems kūriniams taikomi tarifai yra sąžiningi pagal SESV 102 straipsnio [antros pastraipos] a punktą, jeigu su šiais kūrinių susijusių išlaidų, kitaip nei materialių produktų atveju, neįmanoma nustatyti? Ar turi būti atsižvelgta tik į autorių teisių kolektyvinio administravimo organizacijos administracines išlaidas?

7. Ar konkurencijas teisēs pāžeidimo atveju, apskaiēuojant baudā, ē autoriŲ teisŲ kolektyvinio administravimo organizacijos apyvartā galima neētraukti atlyginimŲ, kuriuos šis ūkio subjekts sumokējo autoriams?“

Dēl prejudiciniŲ klausimŲ

Dēl pirmojo klausimo

- 25 Pirmuoju klausimu prašymā priimti prejudiciniŲ sprendimā pateikēs teismas iš esmēs siekia išsiaiēskinti, ar valstybiŲ nariŲ tarpusavio prekybai gali daryti poveikē autoriŲ atlyginimŲ, kuriuos nustato autoriŲ teisŲ administravimo organizacija, kaip antai AKKA / LAA, lygis, todēl turi bŲti taikomas SESV 102 straipsnis.
- 26 Šiuo aspektu iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad SESV 101 ir 102 straipsniuose nurodytos sālȳgos dēl poveikio valstybiŲ nariŲ tarpusavio prekybai aiēkinimo ir taikymo atskaitos taēkas turi bŲti šios sālȳgos tikslas, t. y. konkurencijos reglamentavimo srityje Sālȳjungos teisēs sritē apibrēžti atsižvelgiant ē valstybiŲ nariŲ teisēs sritē. Taip ē Sālȳjungos teisēs taikymo sritē patenka visi karteliai ir veiksmai, kurie gali paveikti laisvā valstybiŲ nariŲ tarpusavio prekybā, trukdant vieningos rinkos tarp valstybiŲ nariŲ tikslŲ įgyvendinimui, ypaē padalijant nacionalines rinkas arba pakeičiant konkurencijos sālȳgas bendrojoje rinkoje (2007 m. sausio 25 d. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, 89 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 27 Tam, kad susitarimas, sprendimas arba praktika paveiktŲ valstybiŲ nariŲ tarpusavio prekybā, turi bŲti įmanoma, remiantis objektyviŲ faktiniŲ ir teisinių aplinkybiŲ visuma, pakankamai tiksliai numatyti, kad jie gali tiesiogiai ar netiesiogiai, realiai ar potencialiai daryti poveikē valstybiŲ nariŲ tarpusavio prekybos modeliui tiek, kad kiltŲ nerimas, jog jie gali trukdyti kurti bendrā valstybiŲ nariŲ rinkā. Be to, šis poveikis neturi bŲti mažas (2007 m. sausio 25 d. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, 90 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 28 Teisingumo Teismas jau yra netiesiogiai pripažinęs, kad monopolē turinēios autoriŲ teisŲ administravimo organizacijos taikomi tarifai gali turēti poveikē tarptautinei prekybai, todēl esant tokiai situacijai taikomas SESV 102 straipsnis (šiuo klausimu žr. 1989 m. liepos 13 d. Sprendimā *Tournier*, 395/87, EU:C:1989:319; 1989 m. liepos 13 d. Sprendimā *Lucazeau ir kt.*, 110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326; taip pat 2014 m. vasario 27 d. Sprendimā *OSA*, C-351/12, EU:C:2014:110).
- 29 ValstybiŲ nariŲ tarpusavio prekybai poveikē gali daryti autoriŲ teisŲ administravimo organizacijos, kaip antai AKKA / LAA, kuri turi monopolē savo valstybēje narēje ir administruoja ne tik Latvijos, bet ir autoriŲ teisŲ turētojų iš ūzsienio teises, nustatomi tarifai.
- 30 Taigi ē pirmājē klausimā reikia atsakyti, kad valstybiŲ nariŲ tarpusavio prekybai gali daryti poveikē autoriŲ teisŲ atlyginimŲ, kuriuos nustato autoriŲ teisŲ administravimo organizacija, turinti monopolē ir taip pat administruojanti autoriŲ teisŲ turētojų iš ūzsienio teises, lygis, todēl turi bŲti taikomas SESV 102 straipsnis.

Dēl antrojo, treēiojo ir ketvirtuojo klausimŲ

- 31 Antruoju, treēioju ir ketvirtuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinēti kartu, prašymā priimti prejudiciniŲ sprendimā pateikēs teismas iš esmēs siekia išsiaiēskinti, pirma, ar siekiant nustatyti, ar autoriŲ teisŲ administravimo organizacija taiko nesāžiningas kainas, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punktā, jos tarifus galima lyginti su kaimyninėse valstybēse ir kitose valstybēse narēse taikomais tarifais, pakoreguotais atsižvelgiant ē PPP indeksā, ir, antra, ar šē palyginimā reikia atlikti dēl kiekvieno vartotojų segmento ar atsižvelgiant ē vidutinē tarifŲ lygē.

- 32 Iš pradžių reikia priminti, kad SESV 102 straipsnyje vartojama sąvoka „įmonė“ apima bet kokią ekonominę veiklą vykdančią ūkio subjektą, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ir finansavimo būdą (be kita ko, žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *MOTOE*, C-49/07, EU:C:2008:376, 20 ir 21 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 33 Ekonominė veikla laikoma bet kokia veikla, kai konkrečioje rinkoje siūlomos prekės ar paslaugos (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *MOTOE*, C-49/07, EU:C:2008:376, 22 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad neginčijama, jog AKKA / LAA veikla, kurią sudaro autoriinių atlyginimų, iš kurių mokamas atlygis muzikos kūrinių autoriams, rinkimas yra paslauga.
- 34 Be to, organizacija, kaip antai AKKA / LAA, kuri turi minėtos paslaugos teikimo monopolį valstybės narės teritorijoje, užima dominuojančią padėtį didelėje vidaus rinkos dalyje, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *OSA*, C-351/12, EU:C:2014:110, 86 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 35 Piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, kaip tai suprantama pagal tą straipsnį, galėtų reikšti per didelių kainų taikymas, nesant pagrįsto ryšio su teikiamos paslaugos ekonomine verte (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Kanal 5 ir TV 4*, C-52/07, EU:C:2008:703, 28 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 36 Šiuo aspektu reikia įvertinti, ar yra pernelyg didelė disproporcija tarp faktinių išlaidų ir faktiškai reikalaujamos kainos, o jei taip, reikia išnagrinėti, ar kaina yra nesąžininga arba apskritai, arba palyginus su konkuruojančiomis prekėmis (1978 m. vasario 14 d. Sprendimo *United Brands ir United Brands Continental / Komisija*, 27/76, EU:C:1978:22, 252 punktą).
- 37 Vis dėlto, kaip generalinis advokatas iš esmės pažymėjo, be kita ko, savo išvados 36 punkte ir kaip pripažino Teisingumo Teismas (žr. 1978 m. vasario 14 d. Sprendimo *United Brands ir United Brands Continental / Komisija*, 27/76, EU:C:1978:22, 253 punktą), yra kitų būdų, leidžiančių nustatyti, ar kaina per didelė.
- 38 Taigi pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją metodus, grindžiamas atitinkamoje valstybėje narėje taikomų kainų palyginimu su taikomomis kitur, turi būti laikomas tinkamu. Iš šios jurisprudencijos matyti, kad jeigu dominuojančią padėtį užimanti įmonė už savo paslaugas nustato tarifus, kurie yra gerokai didesni negu kitose valstybėse narėse, ir jeigu tarifų lygis lygintas taikant vienodą pagrindą, ši skirtumą reikia laikyti piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi požymiu (1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Tournier*, 395/87, EU:C:1989:319, 38 punktą ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Lucazeau ir kt.*, 110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326, 25 punktą).
- 39 Vis dėlto atsižvelgdamas į tai, kad bylose, kuriose buvo priimti šio sprendimo pirmesniame punkte nurodyti sprendimai, valstybės narės autorių teisių administravimo organizacijos taikyti tarifai buvo lyginami su tuo metu kitose valstybėse narėse galiojusiais tarifais, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Konkurencijos tarybos pagrindinėje byloje atliktas AKKA / LAA Latvijoje taikytų tarifų palyginimas su taikytais Lietuvoje ir Estijoje, pagrindžiant palyginimu su kitose valstybėse narėse taikytais tarifais, pakoreguotais atsižvelgiant į PPP indeksą, yra pakankamai reprezentatyvus.
- 40 Šiuo aspektu iš pradžių reikia pažymėti, kad palyginimas negali būti nepakankamai reprezentatyvus vien dėl to, jog apima nedidelį valstybių narių skaičių.
- 41 Atvirkščiai, toks palyginimas gali būti reikšmingas, su sąlyga, kad, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 61 punkte, referencinės valstybės narės parenkamos pagal objektyvius, tinkamus ir galimus patikrinti kriterijus. Taigi negali būti minimalaus lygintinų rinkų skaičiaus, o tinkamų analogiškų rinkų pasirinkimas priklauso nuo konkrečių kiekvieno atvejo aplinkybių.

- 42 Tarp kriteriju gali būtī vartoĵimo ģproĉiai ir kiti ekonominiai ar socialiniai-kultūriniai elementai, kaip antai vienam gyventojui tenkanĉio bendro vidaus produkto dalis ar kultūrinis ir istorinis paveldas. Prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turēs ģvertinti pagrindinėje byloje taikytų kriteriju reikšmę, atsižvelgdamas ģ visas bylos aplinkybes.
- 43 Kiek tai susiję su atitinkamos autorių teisių administravimo organizacijos taikytų tarifų palyginimu su tarifais, taikytais organizacijų, ģsteigtų maždaug dvidešimtyje kitų nei Estija ir Lietuva valstybių narių, pažymėtina, kad toks palyginimas gali padėti patikrinti rezultatus, kurie jau buvo gauti atlikus palyginimą dėl mažesnio skaiĉiaus valstybių narių.
- 44 Toliau reikia priminti, kad atitinkamoje valstybėje narėje taikytų kainų palyginimas su taikytomis kitose valstybėse narėse turi būtī atliktas remiantis vienodu pagrindu (1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Tournier*, 395/87, EU:C:1989:319, 38 punktas ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Lucazeau ir kt.*, 110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326, 25 punktas).
- 45 Nagrinėjamu atveju prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pasirinktose referencinėse valstybėse tarifų apskaiĉiavimo metodas, grindžiamas atitinkamų parduotuvių ar paslaugų teikimo ģstaigų plotu, yra panašus ģ Latvijoje taikomā apskaiĉiavimo metodā. Jei taip būtų, šis teismas galėtų padaryti išvadā, kad palyginimo pagrindas yra vienodas, su sąlyga, kad ģ PPP indeksā yra atsižvelgta atliekant palyginimą su tarifais valstybėse narėse, kurių ekonominės sąlygos nėra panašios ģ Latvijos ekonominės sąlygas.
- 46 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad, kaip savo išvados 85 punkte nurodė generalinis advokatas, valstybėse narėse paprastai yra identiškų paslaugų didelių kainos skirtumų, o šie skirtumai glaudžiai susiję su pilieĉių perkamosios galios skirtumu, kurį išreiškia PPP indeksas. Parduotuvių ar paslaugų teikimo ģstaigų valdytojų pajėgumui mokėti už autorių teisių administravimo organizacijos paslaugas ģtakos turi pragyvenimo lygis ir perkamoji galia. Taigi identiškos paslaugos atveju lyginant keliose valstybėse narėse, kuriose skiriasi pragyvenimo lygis, taikomus tarifus būtina atsižvelgti ģ PPP indeksā.
- 47 Galiausiai prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar reikia lyginti ģvairius vartotojų segmentus ar, priešingai, vidutinį tarifā visuose segmentuose.
- 48 Kaip buvo patvirtinta per teismo posėdį, sąvoka „vartotojų segmentai“ apima tam tikro ploto parduotuves ir paslaugų teikimo ģstaigas. Šiuo aspektu iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos ir iš per posėdį pateiktų paaiškinimų matyti, kad galima konstatuoti tarifų skirtumus, be kita ko, tame paĉiame konkreĉiame segmente.
- 49 Atitinkama konkurencijos institucija turi atlikti palyginimą ir nustatyti jo pagrindā, o tai atlikdama ji turi tam tikrā diskreciją, nes nėra vieno tinkamo metodo. Kaip pavyzdį reikia nurodyti, kad byloje, kuriose priimtas 1989 m. liepos 13 d. Sprendimas *Tournier* (395/87, EU:C:1989:319) ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimas *Lucazeau ir kt.* (110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326), buvo lyginami autoriniai atlyginimai, kuriuos ģvairiose valstybėse narėse ģsmokėjo tipinių diskotekų, pasižyminių tam tikromis konkreĉiomis savybėmis, ģskaitant plotā, organizatoriai.
- 50 Taigi galima atlikti palyginimą viename ar keliuose konkreĉiuose segmentuose, jei yra požymių, kad juose galimai buvo mokami per dideli autoriniai atlyginimai, o tai turi patikrinti prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 51 Atsižvelgiant ģ visa tai, kas išdėstyta, ģ antrąjį, treĉiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti, kad siekiant nustatyti, ar autorių teisių administravimo organizacija taiko nesąžiningas kainas, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punktā, jos tarifus galima lyginti su kaimyninėse valstybėse ir kitose valstybėse narėse taikomais tarifais, pakoreguotais atsižvelgiant ģ PPP indeksā, su sąlyga, kad referencinės valstybės buvo atrinktos pagal objektyvius, tinkamus ir galimus patikrinti

kriterijus, o palyginimai atlikti remiantis vienodu pagrindu. Galima atlikti tarifų palyginimą viename ar keliuose konkrečiuose vartotojų segmentuose, jei yra požymių, kad šiuose segmentuose buvo mokami per dideli autoriniai atlyginimai.

Penktasis ir šeštasis klausimai

- 52 Penktuoju ir šeštuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, pirma, koks lyginamų tarifų skirtumas turi būti laikomas dideliu, todėl yra piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi požymis, ir, antra, kokių įrodymų gali pateikti autorių teisių administravimo organizacija per dideliems tarifams paneigti.
- 53 Iš pradžių reikia priminti, kad jeigu dominuojančią padėtį užimanti įmonė už savo paslaugas nustato tarifus, kurie yra gerokai didesni nei kitose valstybėse narėse, šį skirtumą reikia laikyti piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi požymiu (1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Tournier*, 395/87, EU:C:1989:319, 38 punktą ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Lucazeau ir kt.*, 110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326, 25 punktą).
- 54 Nagrinėjamu atveju, kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, Latvijoje taikomų tarifų skirtumas nuo taikomų kitose referencinėse valstybėse narėse yra mažesnis už autorių atlyginimų skirtumus, konstatuotus tam tikrose valstybėse narėse bylose, kuriose priimtas 1989 m. liepos 13 d. Sprendimas *Tournier* (395/87, EU:C:1989:319) ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimas *Lucazeau ir kt.* (110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326). Šiuo aspektu šis teismas nurodo, kad remiantis Konkurencijos tarybos išvadamis plotams nuo 81 m² iki 201–300 m² Latvijoje tarifai buvo mažiausiai du kartus didesni, už taikytus Estijoje ir Lietuvoje. Kalbėdamas apie palyginimą su tarifais, taikytais šio sprendimo 43 punkte minėtose kitose valstybėse narėse, tas teismas konstatavo, kad Latvijoje taikyti tarifai nuo 50 % iki 100 % viršijo Sąjungos tarifų vidurkį, netgi pažymėdamas, kad, kiek tai susiję su autoriniais atlyginimais, kurie turi būti mokami už patalpas, kurių plotas nuo 85,5 m² iki maždaug 140 m², tik Rumunijoje taikyti tarifai buvo didesni už taikytus Latvijoje.
- 55 Vis dėlto atsižvelgiant į 1989 m. liepos 13 d. Sprendimą *Tournier* (395/87, EU:C:1989:319) ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimą *Lucazeau ir kt.* (110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326) negalima daryti išvados, kad pagrindinėje byloje konstatuotų skirtumų niekada negalima kvalifikuoti kaip didelių. Nėra minimalios ribos, nuo kurios tarifas turi būti kvalifikuojamas kaip daug didesnis, nes šiuo aspektu lemiamą reikšmę turi konkrečios kiekvienos bylos aplinkybės. Taigi autorių atlyginimų skirtumas galės būti kvalifikuojamas kaip didelis, jeigu jis yra reikšmingas ir besitęsiantis atsižvelgiant į faktus, kiek tai susiję, be kita ko, su atitinkama rinka, o tai turi išnagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 56 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, kaip savo išvados 107 punkte nurodė generalinis advokatas, skirtumas turi būti tam tikro dydžio, kad būtų pripažinta, jog atitinkamais tarifais piktnaudžiaujama. Be to, šis skirtumas turi tęstis tam tikrą laikotarpį, o ne būti laikinas ar epizodinis.
- 57 Reikia pažymėti, kad šie elementai tėra piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi požymiai. Autorių teisių administravimo organizacija turi galimybę pagrįsti šį skirtumą, remdamasi atitinkamos valstybės narės situacijos ir kitų į palyginimą įtrauktų valstybių narių situacijos objektyviais skirtumais (šiuo klausimu žr. 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Tournier*, 395/87, EU:C:1989:319, 38 punktą ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Lucazeau ir kt.*, 110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326, 25 punktą).
- 58 Pagrindžiant tokį skirtumą gali būti atsižvelgta į tam tikrus elementus, pavyzdžiui, autorinio atlyginimo dydžio ir autorių teisių turėtojams faktiškai sumokėtos sumos sąsają. Kai autorių atlyginimų procentinė dalis, skirta rinkti, administruoti ir paskirstyti, yra daug didesnė už skirtą autorių teisių turėtojams, negalima atmesti to, kad būtent nepakankama konkurencija atitinkamoje rinkoje paaiškina

didelę administracinę naštā, todēl ir didelius autorinius atlyginimus (šiuo klausimu žr. 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Tournier*, 395/87, EU:C:1989:319, 42 punktā ir 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Lucazeau ir kt.*, 110/88, 241/88 ir 242/88, EU:C:1989:326, 29 punktā).

- 59 Nagrinėjamu atveju AKKA / LAA per posėdį nurodė, kad rinkimo, administravimo ir paskirstymo išlaidų dalis neviršija 20 % visos gautos sumos. Jei taip yra, o tai turi patikrinti prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šios išlaidos iš pirmo žvilgsnio neatrado neprotingos, palyginti su autorių teisių turėtojams išmokėtomis sumomis, taigi neatrado, kad jos liudija neefektyvų administravimą. Be to, tai, kad šios išlaidos yra didesnės nei referencinėse valstybėse narėse, gali paaiškinti objektyvios aplinkybės, turinčios įtakos sąnaudoms, pavyzdžiui, teisės aktai, kurie labai apsunkina administracinio aparato funkcionavimą, arba kitos atitinkamai rinkai būdingos savybės.
- 60 Kita vertus, jei paaiškėtų, kad autoriai atlyginimai, kuriuos AKKA / LAA moka autorių teisių turėtojams, yra didesni už mokamus referencinėse valstybėse narėse ir ši skirtumą galima laikyti dideliu, AKKA / LAA turėtų šią aplinkybę pagrįsti. Tokį pagrindimą gali sudaryti tai, kad yra nacionalinės teisės aktų, susijusių su sąžiningu atlygiu, kurie skiriasi nuo kitų valstybių narių teisės aktų, o tai turi patikrinti prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 61 Vadinasi, į penktąjį ir šeštąjį klausimus reikia atsakyti, kad lyginamų tarifų skirtumas turi būti laikomas dideliu, jeigu jis reikšmingas ir besitęsiantis. Toks skirtumas yra piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi požymis, o dominuojančią padėtį užimanti autorių teisių administravimo organizacija turi įrodyti, kad jos kainos sąžiningos, remdamasi objektyviomis aplinkybėmis, turinčiomis įtakos administravimo išlaidoms ar atlygiui autorių teisių turėtojams.

Dėl septintojo klausimo

- 62 Septintuoju klausimu prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar tuo atveju, kai nustatytas SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punkte nurodytas pažeidimas, siekiant apskaiciuoti baudos dydį, autorių teisių turėtojams skirtą atlyginimą reikia įtraukti į atitinkamos autorių teisių administravimo organizacijos apyvartā.
- 63 Iš Reglamento Nr. 1/2003 5 straipsnio matyti, kad valstybių narių konkurencijos institucijos, taikydamos SESV 102 straipsnį, gali skirti vienkartinės, periodinės ar kitas nacionaliniuose įstatymuose numatytas nuobaudas.
- 64 Šiuo aspektu reikia užtikrinti vienodā SESV 102 straipsnio taikymā visoje Sąjungoje tam, kad šis straipsnis būtų taikomas veiksmingai. Taigi, nors Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis (ši nuostata taikoma Europos Komisijai skiriant baudas už SESV 101 ir 102 straipsnių pažeidimą) nesaisto nacionalinių konkurencijos institucijų, tuo atveju, kai tokia institucija nagrinėja įmonės apyvartā, siekdama nustatyti maksimalų baudos dydį, kurį gali skirti atitinkamai įmonei už SESV 102 straipsnio pažeidimą, ji gali laikytis pozicijos, atitinkančios minėtame 23 straipsnyje vartojamos sąvokos „apyvartā“ aiškinimą.
- 65 Pagal suformuotā jurisprudenciją ši sąvoka susijusi su prekių ar paslaugų pardavimų, kuriuos atliko atitinkama įmonė, verte, atspindinčia realią jos ekonominę situacijā (2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 16–18 punktai ir nurodyta jurisprudencija).
- 66 Nagrinėjamu atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 33 punkte, AKKA / LAA paslaugas sudaro autorinių atlyginimų, iš kurių mokamas atlygis muzikos kūrinių autoriams, rinkimas. Prašymā priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į visas pagrindinės bylos aplinkybes, turi išnagrinėti, ar šių autorių atlyginimų dalis, kurią sudaro minėtiems autoriams mokamas atlygis, yra įtraukta į AKKA / LAA teikiamų paslaugų vertę.

- 67 Šiuo aspektu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, gali atsižvelgti į teises ir ekonominius sąsajas, kurios pagal nacionalinę teisę sieja AKKA / LAA, kaip tarpininke, ir autorių teisių turėtojus, tam, kad nustatytų, ar jie sudaro ekonominę vienetą. Jei taip būtų, dalis, kurią sudaro atlygis šiems teisių turėtojams, galėtų būti laikoma AKKA / LAA teikiamų paslaugų vertės dalimi.
- 68 Be to, reikia pažymėti, kad kai nacionalinė konkurencijos institucija skiria baudą, kaip ir nuobaudos, kurią nacionalinės institucijos skiria už Sąjungos teisės pažeidimą, atveju, ši bauda turi būti veiksminga, proporcinga ir atgrasanti (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Nunes ir Matos*, C-186/98, EU:C:1999:376, 10 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 69 Šiuo aspektu, siekiant nustatyti galutinį baudos dydį, taip pat svarbu atsižvelgti į tai, kad 2008 m. Konkurencijos taryba jau buvo skyrusi AKKA / LAA pirmą baudą, motyvuodama tuo, jog ši organizacija taiko nesąžiningas kainas, ir į tai, kad 2013 m. atlikus naują tyrimą ginčijamu sprendimu jai buvo skirta antra bauda už SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punkto pažeidimą.
- 70 Taigi reikia atsižvelgti į bendrą pažeidimo trukmę, pasikartojantį jo pobūdį ir nustatyti, ar pirma bauda buvo pakankamai atgrasanti, kad būtų užtikrinta, jog skirta nuobauda yra veiksminga, atgrasanti ir proporcinga, kaip nurodyta šio sprendimo 68 punkte.
- 71 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į septintąjį klausimą reikia atsakyti, kad tuo atveju, kai nustatytas SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punkte nurodytas pažeidimas, siekiant apskaičiuoti baudos dydį, autorių teisių turėtojams skirtą atlyginimą reikia įtraukti į atitinkamos autorių teisių administravimo organizacijos apyvartą, su sąlyga, kad šis atlygis yra šios organizacijos teikiamų paslaugų vertės dalis ir jį būtina įtraukti į apyvartą siekiant užtikrinti, kad skirta nuobauda būtų veiksminga, proporcinga ir atgrasanti. Tai, ar šios sąlygos įvykdytos, turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į visas aplinkybes.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 72 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Valstybių narių tarpusavio prekybai gali daryti poveikį autorių atlyginimų, kuriuos nustato autorių teisių administravimo organizacija, turinti monopolį ir taip pat administruojanti autorių teisių turėtojų iš užsienio teises, lygis, todėl turi būti taikomas SESV 102 straipsnis.**
- 2. Siekiant nustatyti, ar autorių teisių administravimo organizacija taiko nesąžiningas kainas, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punktą, jos tarifus galima lyginti su kaimyninėse ir kitose valstybėse narėse taikomais tarifais, pakoreguotais atsižvelgiant į perkamosios galios pariteto indeksą, su sąlyga, kad referencinės valstybės buvo atrinktos pagal objektyvius, tinkamus ir galimus patikrinti kriterijus, o palyginimai atlikti remiantis vienu pagrindu. Galima atlikti tarifų palyginimą viename ar keliuose konkrečiuose vartotojų segmentuose, jei yra požymių, kad šiuose segmentuose buvo mokami per dideli autoriai atlyginimai.**

3. Lyginamų tarifų skirtumas turi būti laikomas dideliu, jeigu jis reikšmingas ir besitęsiantis. Toks skirtumas yra piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi požymis, o dominuojančią padėtį užimanti autorių teisių administravimo organizacija turi įrodyti, kad jos kainos sąžiningos, remdamasi objektyviomis aplinkybėmis, turinčiomis įtakos administravimo išlaidoms ar atlygiui autorių teisių turėtojams.
4. Tuo atveju, kai nustatytas SESV 102 straipsnio antros pastraipos a punkte nurodytas pažeidimas, siekiant apskaičiuoti baudos dydį, autorių teisių turėtojams skirtą atlyginimą reikia įtraukti į atitinkamos autorių teisių administravimo organizacijos apyvartą, su sąlyga, kad šis atlygis yra šios organizacijos teikiamų paslaugų vertės dalis ir jį būtina įtraukti į apyvartą siekiant užtikrinti, jog skirta nuobauda būtų veiksminga, proporcinga ir atgrasanti. Tai, ar šios sąlygos įvykdytos, turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atsižvelgdamas į visas aplinkybes.

Parašai.